

Vyjádření vedoucího diplomové práce

Kateřina Dudová: Dětské divadlo na Podblanicku

132 str., 36 str. příloh

Sledovat proces vzniku diplomové práce Kateřiny Dudové a účastnit se ho jako vedoucí bylo pro mne doslova dobrodružstvím. Diplomantka se pustila do neprobádaného terénu, když se rozhodla zmapovat divadelní aktivity dětí na Podblanicku, a to od konce 18. století až do roku 1989. Impozantní je už soupis archivů, obecních a školních kronik a pamětních knih, které zkoumala (abecedně seřazeno: Čechtice, Domašín, Horní Lhota, Hrádek, Chotýšany, Keblov, Kondrac, Křivsoudov, Křížov, Libež, Louňovice pod Blaníkem, Načeradec, Postupice, Pravětice, Pravonín, Radošovice, Slavětín, Tehov, Trhový Štěpánov, Vlašim, Zdislavice). Materiál, který odtud vytěžila, je mimořádně cenný. Nikoliv snad tím, že by diplomantka došla k závěrům, které by zásadně proměnily představy o vývoji českého divadla hraného dětmi a potažmo dramatické výchovy jako oboru. Její zjištění doplňují a dále prokreslují obraz dětského divadla, jak ho známe z prací Evy Machkové a Kateřiny Řezníčkové a zčásti Věry Brožové a Drahomíry Čeporanové. Ale právě díky tomuto doplňování a obohacování obrazu historie dětského divadla o detailní pohledy do těch nejmenších míst a konkrétních škol jednoho mikroregionu je práce Kateřiny Dudové skutečným počinem. Na základě jejího výzkumu (protože v tomto případě lze skutečně hovořit o výzkumu) zjišťujeme, jak konkrétně vypadaly školní produkce v různých obdobích, které texty byly v kterém období frekventované, kdo konkrétně tyto produkce s dětmi připravoval, kdo je ovlivňoval, někdy i kdo v nich účinkoval, jak byly divadelní aktivity dětí pojímány a vnímány, jaké jim byly přisuzovány funkce a také při jaké příležitosti byly provozovány. Práce Kateřiny Dudové má tedy význam zdaleka ne jen pro region, který zkoumá, ale je důležitým pohledem do „nižších pater“ historie, kterou jsme zvyklí vnímat spíše v hlavních obrysech a z nadhledu. Je to svým způsobem „historie všedního dne“ divadla hraného dětmi v posledních dvou stoletích.

Autorka se však při přípravě diplomové práce nespokojila jen s pátráním v benešovském archivu a v kronikách, ale kromě množství sekundární literatury pročetla a prostudovala dlouhou řadu dramatických textů, leckdy obtížně dostupných, jejichž znalost jí pomohla při rekonstruování podoby divadelních produkcí.

Na práci Kateřiny Dudové oceňuji také to, jak pečlivě vsazuje divadelní aktivity s dětmi na Podblanicku do širších kontextů (politické a společenské události, situace školství, vývoj literatury pro děti a mládež). A stejně tak pokládám za správné, že bere v úvahu jak činoherní, tak loutkové divadlo, ale i recitaci, a všímá si dokonce i akademií, besídek a dalších podobných příležitostí, na nichž se divadelní či kvazidivadelní aktivity dětí objevovaly.

Magisterská práce Kateřiny Dudové je výsledkem dlouhodobé systematické práce. Téměř na každou konzultaci přišla diplomantka se zajímavým podnětem nebo objevem. Pokud bych se měl zmínit o nějakých problémech, pak souvisely paradoxně s velkou pečlivostí a důkladností autorky, které ji vedly k tomu, že výklady o historickém kontextu byly místy naddimenzované – i když nikoliv nefunkční. Poslední fáze práce tedy spočívala hlavně v krácení některých pasáží v kapitolách věnovaných dobovému kontextu.

Kateřina Dudová vybavila svou diplomovou práci všemi náležitostmi, které patří k odbornému textu, včetně pečlivě sestavených soupisů literatury a pramenů a také funkčního poznámkového aparátu. Za výborný nápad pokládám obsáhlý

chronologický soupis her, které se od počátku 19. století do roku 1989 hrály na Podblanicku, doplněný o základní údaje (data produkcí, okolnosti, aktéři a autoři), jímž autorka svůj výklad uzavírá a de facto zpřehledňuje a rekapituluje.

Diplomovou práci Kateřiny Dudové pokládám za nadstandardní, a tak ji nejen **velmi rád doporučuji k obhajobě, ale předběžně navrhuji klasifikaci A.**

Praha 22. května 2016

doc. Jaroslav Provazník